

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.845 van 12 maart 2001
in de zaak A. 72.357/IX-1823.**

In zake : Johnny ONCLIN,
wonende te HASSELT,
Luikersteenweg 97

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Johnny ONCLIN
op 5 december 1996 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van de beslissing van 19 augustus 1996 van de
minister van Binnenlandse Zaken waarbij hij bij tucht-
maatregel op 1 oktober 1996 teruggezet wordt in graad;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste
auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 24 juni 1999 die
de neerlegging ter griffie van het verslag en van het
dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste
memories;

Gelet op de beschikking van 17 januari 2001
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 februari
2001;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
S. JORISSEN die, loco advocaat R. MIGUET verschijnt voor
verzoeker, en van adviseur E. VAN ROSSEM, die verschijnt
voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste
auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak
kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker Johny ONCLIN is sinds 2 februari
1967 in dienst van de rijkswacht. Hij bezit sinds
26 maart 1990 de graad van adjudant-chef en is sedert
25 juni 1990 commandant van de brigade Aarschot.

1.2. Op 11 juli 1994 dient een garagehouder
klacht in bij het Hoog Comité van Toezicht over de
"voortdurende wraakacties" van verzoeker, over zijn
"pogingen tot afpersing" en het misbruik van "zijn
machtspositie". Er wordt ook melding gemaakt van een
aantal andere verdachte zaken die andere mensen zouden
ondervonden hebben bij een aankoop van wapens en van
zijn activiteiten in de frituur van zijn vriendin.

1.3. Op basis van die klacht beveelt de procureur
des Konings te Leuven een grondig onderzoek. Dat onder-
zoek resulteert in drie verslagen van de commandant van
het district Leuven, een van 6 oktober 1994 over de
inbreuken van verzoeker op de wapenwetgeving, een van
7 oktober 1994 over het zoek geraken van een proces-

verbaal geredigeerd door verzoeker en een van 7 oktober 1994 over de sub 1.2. vermelde klacht.

1.4. Op 13 oktober 1994 zendt de commandant van het rijkswachtdistrict Leuven een "inleidend verslag" over verzoeker naar de commandant van de Territoriale Groep Brabant. Hij vermeldt als in aanmerking te nemen tuchtinbreuken het volgende :

"Als Bde Comd :

a. niet ten alle tijde bijgedragen te hebben tot de eerbiediging van de wet door handelingen en een houding die het vermoeden van onpartijdigheid aantasten (art 24/3, 4°)

b. zelfs buiten zijn functie, maar uit dien hoofde, giften, beloningen of welke voordelen ook te hebben gevraagd, geëist of ontvangen (art. 24/6)

c. onvoldoende te hebben ingestaan voor het correct gebruik en de bewaring van goederen waarvoor hij verantwoordelijk was

d. diensten te hebben uitgevoerd in particuliere bedrijven met winst oogmerk of het drijven van handel zonder voorafgaande toestemming (art. 24/12, 3°)

e. onvoldoende het voorbeeld te hebben gegeven aan zijn personeelsleden (art. 24/1, § 3)".

Hij besluit dat de gedragingen van verzoeker in strijd zijn met meerdere bepalingen van de wet van 27 december 1973 en is van oordeel dat een tuchtstraf zwaarder dan de blaam dient te worden opgelegd.

Verzoeker wordt voorlopig gedetacheerd naar de staf van het district Tienen vanaf 19 oktober 1994.

1.5. Op 14 juni 1995 zendt de commandant van de Groep Brabant-Brussel een "inleidend verslag" naar verzoeker. Hij wijst daarin op volgende feiten :

"a. U heeft van meerdere personen uit uw omschrijving goederen en/of diensten verkregen, hetzij gratis, hetzij tegen gunsttarief, vaak in het zwart, dit alles in die mate dat een aantal van uw "vriendendienstverleners" uw gedrag zijn beginnen interpreteren als machtsmisbruik en uitbuiting of manipulatie. Daarbij heeft u weliswaar niet uitdrukkelijk uw positie misbruikt; evenmin is er een bewijs van partijdigheid in uw optreden.

Het blijkt echter dat u actief en bij wijlen agressief een voorkeursbehandeling opeiste en dus als Bde Comd ten zeerste onvoorzichtig bent geweest doordat u hierdoor het vermoeden van partijdigheid kon opwekken.

Sommige burgers vermoeden dat u er niet voor terugdeinst uw positie te misbruiken om personen die u niet ter wille zijn onder druk te zetten.

b. Enkele eigenhandig opgestelde processen verbaal zijn volkomen zoek geraakt : noch in de Bde noch op het Dist of het parket is enig spoor te bekennen van deze akten opgesteld naar aanleiding van een weerspanningheid waarvan u zelf het slachtoffer was.

c. U helpt daadwerkelijk uw vriendin die een frituur uitbaat. Deze frituur ligt weliswaar buiten de omschrijving van uw Bde maar meerdere personen uit de streek waar u als Bde Comd werkzaam bent zijn er komen eten en weten dat u meehelpt.

d. U heeft drie handvuurwapens gekocht zonder vergunning. Twee van deze wapens werden door uw vriendin verder gegeven. In een geval hebt u voor deze persoon de vergunning bezorgd; in het ander geval is het wapen in handen gekomen van een derde die geen vergunning bezit".

Hij deelt verzoeker ook mee dat die feiten de sub 1.4. vermelde tuchtinbreuken genereren, en nodigt hem uit voor verhoor.

1.6.1. In een verklaring van 14 juni 1995 meldt de raadgevend geneesheer van het Medisch Detachement van de Generale Staf van de Rijkswacht aan de commandant van de Territoriale Groep Brabant dat verzoeker niet onder dusdanige afwijkingen lijdt "dat hij niet zou kunnen begrijpen dat hij zich kan verdedigen door tussenkomst van een verdediger in het kader van een administratieve procedure". Hij stelt dat "de huidige toestand (van verzoeker) hem echter niet toelaat zelf te verschijnen of gehoord te worden; volgens het advies van de dienstchef van de Psychiatrische afdeling van het Militair Hospitaal zou verzoeker zelfs ongeschikt bevonden zijn als rijkswachter op basis van artikel 512".

1.6.2. In een verklaring van 18 september 1995 meldt de geneesheer-directeur van de Medische Dienst van de rijkswacht dat verzoeker ongeschikt blijft voor de

dienst maar in staat is zich aan te bieden op de onderzoeksraad teneinde er zich te verdedigen.

1.7. Op 19 september 1995 meldt de commandant van de Groep Brabant-Brussel aan verzoeker dat hij hem zal ontvangen op 10 oktober 1995. Hij verduidelijkt dat, indien verzoeker zich wenst te laten vertegenwoordigen, hij een verklaring moet overmaken, bij dewelke hij de inhoud preciseert van het mandaat van zijn vertegenwoordiger; indien verzoeker niet verschijnt zal de procedure worden voortgezet.

1.8. Op 10 oktober 1995 wordt verzoeker verhoord door de commandant van de Groep Brabant-Brussel. Proces-verbaal van dat verhoor wordt opgesteld. Verzoeker ontkent alle tenlasteleggingen.

Met een nota van 10 oktober 1995 meldt dezelfde commandant aan verzoeker dat hij van oordeel is dat de gedragingen van verzoeker in strijd zijn met zijn hoedanigheid van adjudant-chef bij de rijkswacht en commandant van de brigade Aarschot, dat ze bestraft dienen te worden met een sanctie hoger dan de blaam en dat hij derhalve besloten heeft de onderzoeksraad te vatten.

1.9. Op 11 oktober 1995 zendt de commandant van de Groep Brabant-Brussel een omstandig adiëeringsverslag aan de voorzitter van de onderzoeksraad met het oog op een non-activiteit bij tuchtmaatregel ten belope van drie maanden.

Hij meent dat verzoeker zich schuldig heeft gemaakt aan de volgende tuchtinbreuken :

"a. niet ten allen tijde en in alle omstandigheden bijgedragen te hebben tot de eerbiediging van de wet door handelingen en een houding die het vermoeden van onpartijdigheid aantasten (Art 24/3, 4°);

b. zelfs buiten zijn functie, maar uit dien hoofde, giften, beloningen of welke voordelen ook te hebben gevraagd, geëist of ontvangen (Art 24/6);

- c. onvoldoende te hebben ingestaan voor het correct gebruik en de bewaring van goederen waarvoor hij verantwoordelijk was (Art 24/7);
- d. diensten te hebben uitgevoerd in particuliere bedrijven met winstoogmerk of het drijven van handel zonder voorafgaande toestemming (Art 24/12, 3°);
- e. onvoldoende het voorbeeld te hebben gegeven aan zijn personeelsleden (Art 24/1, § 3);
- f. niet steeds zijn houding en gedrag, zowel in de uitoefening van zijn ambt als daarbuiten, permanent te hebben afgestemd op de essentiële normen als daar zijn integriteit en onkreukbaarheid (...);
- g. niet steeds blijk te hebben gegeven van een volstreekte onpartijdigheid, onkreukbaarheid en integriteit (...)"

1.10. Op 19 oktober 1995 wordt verzoeker uitgenodigd om voor de onderzoeksraad te verschijnen op 23 november 1995.

Bij de ontvangst van de oproeping verklaart verzoeker dat hij zich "thans op dit ogenblik niet (wenst) te laten bijstaan door een verdediger".

Op 6 november 1995 vraagt verzoeker aan de voorzitter van de onderzoeksraad een getuige op te roepen en vraagt hij een verslag aan het dossier toe te voegen met betrekking tot de moraliteit van bepaalde personen die tegen verzoeker klacht hebben ingediend.

1.11. Op 23 november 1995 verschijnt verzoeker voor de onderzoeksraad. Hij verdedigt zich over de tenlasteleggingen. Na beraad beveelt de onderzoeksraad verder onderzoek. Dat onderzoek wordt afgesloten op 5 december 1995.

1.12.1. In een medisch attest van 11 januari 1996 stelt geneesheer-luitenant-kolonel VAN HOOFFSTAT van het Militair Hospitaal Koningin Astrid dat het om medische redenen tegenaangewezen is dat verzoeker nog rechtstreeks geconfronteerd wordt met de tuchtprocedure waarvan hij nu het voorwerp uitmaakt. Hij schat de onbeschikbaarheid op een tweetal maanden. Daarna kan een reëvaluatie geschieden.

Met een 18 januari 1996 gedateerde brief vraagt verzoeker aan de voorzitter van de onderzoeksraad om uitstel van de geplande zitting voor 25 januari 1996. Hij stelt dat de behandelende geneesheer hem het verbod heeft opgelegd zich voorlopig nog verder bezig te houden met het opstellen van zijn verdediging. Verzoeker voegt het medisch attest van 11 januari 1996 bij zijn aanvraag.

1.12.2. Op 18 januari 1996 vraagt de directeur personeel en logistiek van de Groep Brabant-Brussel aan de directeur van de Medische Dienst van de rijkswacht verzoeker aan een onderzoek te onderwerpen teneinde zijn geschiktheid te bepalen om al dan niet voor de groepscommandant of voor de onderzoeksraad te verschijnen.

Op 22 februari 1996 antwoordt de geneesheer directeur van de Medische Dienst dat verzoeker ongeschikt is en blijft voor de dienst. Hij stelt dat verzoeker zijn achttiende maand afwezig is om gezondheidsredenen en de rijkswacht blijkbaar eind augustus zal verlaten. Wat de tuchtprocedure betreft is verzoeker niet in staat zich persoonlijk te verantwoorden voor een onderzoeksraad, maar hij mag zich wel laten vertegenwoordigen door een verdediger.

1.12.3. Op 29 februari 1996 wordt verzoeker opgeroepen om voor de onderzoeksraad te verschijnen op 11 april 1996. Met een bericht van 8 maart 1996 wordt meegedeeld dat de zaak, wegens onbeschikbaarheid van de voorzitter, door de onderzoeksraad zal worden behandeld op 15 april 1996. Op 18 maart 1996 ondertekent verzoeker dit bericht voor kennisneming en ontvangst. Hij duidt advocaat MIGUET aan als zijn verdediger/vertegenwoordiger en verleent hem "volledig mandaat". Hij merkt op dat zijn behandelende geneesheer hem verbod heeft opgelegd om ook maar iets te ondernemen in deze zaak. Verzoeker vraagt meer tijd voor zijn verdediger, teneinde zijn recht op verdediging te kunnen uitoefenen. In antwoord

daarop wordt het verhoor uitgesteld tot 29 april 1996 en vervolgens, wederom op vraag van verzoekers raadsman, tot 30 mei 1996.

Met een faxbericht van 30 mei 1996 vraagt de raadsman van verzoeker aan de voorzitter van de onderzoeksraad de zaak nogmaals naar een latere datum te willen uitstellen. Hij stelt dat ingevolge overmachtsomstandigheden, en onder meer het overlijden van de schoonzuster van verzoeker, het voor deze laatste niet mogelijk is op de zitting te verschijnen. Met een bericht van 30 mei 1996 wordt aan de raadsman van verzoeker meegedeeld dat de voorzitter van de onderzoeksraad, op vraag van de verdediger van verzoeker, heeft beslist de zitting in de zaak te verplaatsen naar 13 juni 1996.

Met een brief van 11 juni 1996 vraagt de raadsman van verzoeker aan de voorzitter van de onderzoeksraad de zaak nogmaals naar een latere datum te willen uitstellen. Hij stelt dat verzoeker wegens het verlijden van een notariële akte op 13 juni 1996 bij een notaris dient aanwezig te zijn en voegt eraan toe dat verzoeker absoluut de behandeling van de zaak wenst bij te wonen. Nu gaat de voorzitter van de onderzoeksraad niet meer in op de vraag om uitstel.

1.13. Op 13 juni 1996 wordt de zaak ten laste van verzoeker voor de onderzoeksraad opgeroepen. Uit het proces-verbaal blijkt dat de voorzitter vaststelt dat verzoeker, regelmatig opgeroepen, afwezig is en dat zijn advocaat, verdediger/vertegenwoordiger met volledig mandaat, eveneens afwezig is. De officier-verslaggever verklaart in verband met het al dan niet tegensprekelijk karakter van de debatten het volgende :

"Betrokkene mag van medisch oogpunt uit aanwezig zijn, hoeft het woord niet te nemen, maar kan zich laten bijstaan door een raadsman. De reden van het verlijden van een notariële akte is mijns inziens geen gewettigde reden. De advocaat had hoe dan ook kunnen aanwezig zijn als vertegenwoordiger van

betrokkene. Ik ben dus van mening dat de debatten wel degelijk tegensprekelijk zijn".

Op 13 juni 1996 brengt de onderzoeksraad na besloten te hebben dat de procedure geacht kan worden op tegenspraak te zijn gevoerd, een omstandig advies uit.

Hij is van oordeel dat vier feiten uit de groep "profitariaat" (feiten A), twee feiten uit de groep "bedrijvigheid buiten de rijkswacht" (feiten D) en twee feiten uit de groep "wapentransactie" (feiten E) bewezen zijn en dat zij, per groep, tuchtvergrijpen vormen die ernstig zijn.

Hij doet het volgende strafvoorstel :

"Rekening houdend met de ernst van de feiten;
Overwegende dat ADC ONCLIN tijdens zijn loopbaan niet steeds elke dubbelzinnigheid met betrekking tot zijn integriteit geweerd heeft of alleszins moet beseffen dat hij bijzonder voorzichtig moet zijn bij de contacten met de bevolking om zijn integriteit en de faam van de rijkswacht niet in het gedrang te brengen (zie punt 4 van stuk 1 van het proceduredossier).

Rekening houdend met de vaststelling dat betrokkene niet meer het vertrouwen heeft van zijn meerderen en van de overheden om een brigade te bevelen;
oordeelt de Raad, bij stemming, dat een tuchtrechtelijke terugzetting in de graad zou opgelegd worden".

Hij adviseert ook dat aan verzoeker "een inzetverbod voor een operationele bediening in de territoriale rijkswacht zou opgelegd worden".

Het advies van de onderzoeksraad wordt aan verzoeker en zijn raadsman toegestuurd.

1.14. Met een brief van 15 juli 1996 dient de advocaat van verzoeker een akte van verzet in tegen het advies van 13 juni 1996. Verzoeker betwist "het tegensprekelijk karakter van de procedure om reden dat zijn afwezigheid gedurende de behandeling van de zaak te wijten was aan overmacht, zijnde het verlijden van een notariële akte (...)". Hij stelt dat het verlijden van een notariële akte wel degelijk een geldige reden of

overmacht uitmaakt dewelke zijn afwezigheid op de zitting van 13 juni 1996 rechtvaardigt. Hij is van oordeel dat het dossier ten onrechte in staat van wijzen werd geacht en dat het tegensprekelijk verklaren van de debatten een manifeste schending uitmaakt van zijn rechten van verdediging.

1.15. Op 25 juli 1996 beslist de Militaire Commissie voor Geschiktheid en Reform (MCGR) dat verzoeker ongeschikt is voor de dienst en dat deze ongeschiktheid definitief is, in de zin van artikel 117 van de wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel.

1.16. Op 19 augustus 1996 besluit de minister van Binnenlandse Zaken aan verzoeker een tuchtrechtelijke terugzetting in graad op te leggen met ingang van 1 oktober 1996. Deze beslissing is het thans bestreden besluit. Het bevat volgende redengeving :

"1. Ik heb kennis genomen van de feiten uiteengezet voor en bewezen geacht door de onderzoeksraad en de tenlastelegging hiervan aan het personeelslid betrokken in dit dossier, meer bepaald :

Feit A : Inzake het profitoriaat

Feit A1

AdjtChef ONCLIN heeft te BEGIJNENDIJK een oudere boerderij met een groot stuk grond gekocht en bouwt er actueel een nieuwe woning op. De palen voor de omheining van de boerderij werden in 1992 geleverd door een bedrijf uit AARSCHOT. Bij de bestelling had AdjtChef ONCLIN laten aanvoelen deze voor een zachte prijs te willen krijgen. Er werd afgesproken dat hij de hele lading ter beschikking kreeg en hij hetgeen er te veel was geleverd, terug kon brengen.

Bij de eerste levering betaalde AdjtChef ONCLIN 80.000 frank als voorschot. Eind 1992 hoort hij geruchten over het feit dat er wordt rondgestrooid dat hij niet zou betalen. Daarop neemt hij contact met de leverancier en geeft hem een blanco cheque. De firma wil deze niet innen omdat ze nog steeds wacht op het terugbrengen van het overtollige materiaal. In feite is er dus, twee jaar nadien, nog geen betaling geweest van de totale som. Wetend dat het om een rijkswachter gaat, vertrouwt men kennelijk de zaak en wacht men af. Adjudant-chef ONCLIN verklaart dat hij

later een andere cheque heeft uitgeschreven en dat hij nu geen schuld meer heeft.

Feit A2

Voor het plaatsen van voornoemde omheining heeft AdjtcHef ONCLIN beroep gedaan op twee broers uit de streek. Beiden hebben er een groot aantal uren aan gewerkt en werden voor deze arbeid vergoed hetzij in species, hetzij met een jachtgeweer.

Feit A3

Bij een garagist uit HOLSBEK heeft AdjtcHef ONCLIN in 1992 een motorkap van een Mercedes ter waarde van 30.000 frank verkregen voor de symbolische prijs van maximum 2.500,- Fr.

Later heeft hij ook gepoogd een grille te verkrijgen en dit op een afdreigende en chanterende toon. Van zodra de garagist daar duidelijk niet op inging, werd hij ook niet verder lastig gevallen.

Feit A4

Bij een garage uit KEERBERGEN heeft AdjtcHef ONCLIN recent nog gedurende meerdere dagen een Nissan Sunny in bruikleen gekregen, terwijl zijn voertuig elders in herstelling was. Dit is een service die normaal alleen aan klanten wordt verleend. AdjtcHef ONCLIN is daar echter geen klant.

De nummerplaten van zijn eigen voertuig werden er simpel opgehangen.

Feit B. Inzake de bedrijvigheid van AdjtcHef ONCLIN buiten de rijkswacht

Feit B1

De vriendin van AdjtcHef ONCLIN baat een frituur-restaurant uit te HASSELT. Hij helpt haar daar geregeld. Dit is bekend aan meerdere personen uit de omschrijving van de brigade AARSCHOT. Een aantal van deze personen zijn in deze frituur komen eten.

Feit B2

Uit onderzoek is gebleken dat AdjtcHef ONCLIN en zijn vriendin een communiefeest hebben verzorgd als traiteur.

Feit C : Inzake de wapentransactie

Feit C1

In juli 1991 sterft de vader van Jan O. uit BEGIJNENDIJK. Deze bezat zes wapens, namelijk twee handvuurwapens, één competitiepistool, twee long rifles en één jachtgeweer met kijker.

Jan O. zoekt een oplossing om van deze wapens af te geraken en komt zo terecht bij Maurice M., die enkel belangstelling heeft voor het jachtgeweer.

Via de burgemeester van BEGIJNENDIJK wordt AdjtcHef ONCLIN voorgesteld als de man die een oplossing kan brengen voor de andere wapens. AdjtcHef ONCLIN gaat samen met Maurice M. de wapens bekijken en laat verstaan er nog eens te willen over denken.

Achter de rug van M. koopt AdjtcHef ONCLIN, samen met zijn vriendin, alle wapens; overigens voor een prijs waarvan O. nu zegt dat hij gerold is geweest.

De prijs werd bedongen door AdjtcChf ONCLIN, en ook de betaling gebeurde door hem.

Het jachtgeweer en de twee karabijnen worden, volgens de opgestelde berichten van overdracht, het bezit van AdjtcChf ONCLIN.

De twee handvuurwapens en het competitiepistool zijn volgens AdjtcChf ONCLIN het bezit geworden van zijn vriendin, die echter nooit over de nodige vergunningen heeft beschikt en die twee van deze wapens reeds doorgegeven had aan andere personen : Georges S. uit BEGIJNENDIJK, waarvoor AdjtcChf ONCLIN toen nog zelf, als brigadecommandant, de vergunning kon verstrekken; en één aan een inmiddels overleden Roemeen, Petre B., die geen vergunning had.

Dit wapen, alsmede het competitiepistool dat zijn vriendin nog steeds bij haar had (eveneens zonder vergunning) werden inmiddels in beslag genomen.

Feit C2

Een jaar na de aankoop van de wapens bekomt M. het jachtgeweer, volgens zijn zeggen, in ruil voor de ongeveer honderd uren werk die hij had gepresteerd aan de afspanning van het domein van AdjtcChf ONCLIN. In juni 1994 vraagt AdjtcChf ONCLIN het wapen terug in bruikleen. M. geeft het hem samen met het inmiddels door hem erbij gekochte foedraal. Sindsdien heeft hij dat wapen niet meer teruggezien ondanks herhaaldelijk aandringen en bemiddeling van, andere, de burgemeester.

M. is voorzitter van de verkeerscommissie van BEGIJNENDIJK en is zo boos op AdjtcChf ONCLIN dat hij niet meer aanvaardt dat deze nog zitting heeft in deze commissie.

Het voorval wordt ook door de burgemeester als zeer vervelend beschouwd.

2. Tevens heb ik kennis genomen van het advies van de onderzoeksraad wat de omschrijving van de feiten betreft. Ik ben, zoals de onderzoeksraad van oordeel dat de ten laste gelegde feiten ernstig zijn en ik sluit mij bij dat advies aan.

3. Wat betreft het verzet dat werd aangetekend tegen het advies van de onderzoeksraad door de verdediger van belanghebbende, sluit ik me aan bij het advies van de onderzoeksraad dat stelt dat de procedure wordt geacht op tegenspraak te zijn gevoerd.

4. Na lezing van het advies van de onderzoeksraad wat de voorgestelde straf betreft, leg ik, wegens de redenen vermeld in dat advies, betrokken personeelslid een tuchtrechtelijke terugzetting in de graad op 01 Oct 96".

1.17. Bij koninklijk besluit van 23 september 1996, nadat de Militaire Commissie voor Geschiktheid en Reform op 25 juli 1996 besloten had dat hij definitief ongeschikt is voor de dienst, wordt verzoeker met

toepassing van artikel 3, littera C der samengeordende wetten op de militaire pensioenen op datum van 1 november 1996 ten definitieve titel op pensioen gesteld wegens lichamelijke ongeschiktheid.

1.18. De hier bestreden tuchtstraf is aan verzoeker ter kennis gebracht door middel van een aangetekende brief van 7 oktober 1996;

2.1. Overwegende dat de verwerende partij het belang van verzoeker bij het annulatieberoep betwist om reden dat verzoeker sinds het bestreden besluit om medische redenen op pensioen gesteld is en hij dat besluit niet bestreden heeft; dat volgens de verwerende partij een vernietiging van de bestreden tuchtmaatregel verzoeker geen enkel voordeel meer kan opleveren omdat de uitvoeringsmodaliteiten van zijn oppensioenstelling definitief zijn geworden;

2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord daarop antwoordt wat volgt : met het bestreden besluit is hem een tuchtmaatregel opgelegd die steunt op feiten die hij betwist en die hem moreel bijzonder zwaar treffen; de vernietiging van de tuchtmaatregel kan aanleiding geven tot een regularisatie van zijn financiële situatie die voortvloeit uit zijn pensionering wegens lichamelijke ongeschiktheid, een beslissing die los staat van de tuchtmaatregel en volkomen legaal genomen is;

2.3. Overwegende dat, in de regel, een ambtenaar ook na het verlaten van de overheidsdienst er nog moreel belang bij heeft om een tuchtmaatregel te zien vernietigen; dat de verwerende partij niet aantoont waarom in dit concreet geval verzoeker geen moreel belang meer zou hebben; dat de exceptie niet gegrond is;

3.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel aanvoert dat zijn rechten van verdediging geschonden zijn doordat (eerste onderdeel) geen rekening gehouden is met zijn "zeer ernstige medische (psychische) onbekwaamheid" terwijl zijn gezondheidstoestand door verschillende medische getuigschriften was bevestigd, doordat (tweede onderdeel) zonder meer is aangenomen dat hij meester MIGUET als zijn vertegenwoordiger had aangewezen terwijl hij hem enkel had opgedragen om hem bij te staan bij zijn persoonlijke verschijning en terwijl die raadsman op 24 april 1996 aan de onderzoeksraad heeft medegedeeld dat de medische toestand van verzoeker hem niet toeliet het dossier ernstig te bespreken en zijn verdediging voor te bereiden en doordat (derde onderdeel) geen rekening gehouden is met zijn mededeling dat hij op 13 juni 1996 bij een notaris was uitgenodigd terwijl overeenkomstig artikel 24/34 van de wet van 27 december 1973 de debatten alleen in afwezigheid van de betrokkene mogen voortgezet worden wanneer de betrokkene niet verschijnt "zonder geldige reden behoudens overmacht";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt wat volgt : (eerste onderdeel) verzoeker heeft bij zijn verschijning voor de onderzoeksraad op 25 oktober 1995 duidelijk geopteerd om zich persoonlijk te verdedigen, de medische ongeschiktheid waarop hij zich beroept kan zeker niet als overmacht gezien worden en verzoeker toont niet aan in welke mate zijn toestand een verschijning voor de onderzoeksraad in de weg stond, het feit dat verzoeker, na de aanwijzing van een vertegenwoordiger, van die bijstand afstand gedaan heeft kan zijn rechten van verdediging niet geschonden hebben en hoe dan ook moet verzoeker zelf de gevolgen dragen van zijn eigen houding om geen gebruik te maken van de mogelijkheid om zijn bezwaren aan het bestuur ter kennis te brengen; (tweede onderdeel) de vertegenwoordiging door een advocaat is slechts mogelijk omdat er ter zake

een formele wettelijke bepaling bestaat, verzoeker heeft medegedeeld dat de door hem gekozen advocaat een "volledig mandaat" had wat overeenkomstig artikel 440, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek betekent dat de betrokken advocaat alle handelingen kan stellen "die noodzakelijk voorkomen om het geding af te wikkelen" en waaraan de mededeling dat verzoeker zelf absoluut de behandeling van de zaak wenste bij te wonen niets afdoet; (derde onderdeel) een persoonlijke verschijning voor een administratief orgaan is niet nodig wanneer de vertegenwoordiging wettelijk geregeld is en de betrokkene te dien aanzien ook een vraag heeft gesteld, de oproeping door een notaris vormt geen overmacht en verzoeker toont niet aan dat er op dat vlak geen uitstel mogelijk was, en daarenboven toont verzoeker niet precies aan op welke wijze artikel 24/34 van de wet van 27 december 1973 geschonden zou zijn;

3.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord het volgende doet gelden :

- eerste onderdeel : zijn raadsman heeft op 11 juni 1996 ondubbelzinnig aan het bestuur medegedeeld dat verzoeker absoluut de behandeling van de zaak wenste bij te wonen, zijn medische ongeschiktheid om voor de onderzoeksraad te verschijnen was behoorlijk bewezen en die ongeschiktheid was zelfs van aard dat een normale communicatie tussen verzoeker en zijn raadsman onmogelijk was,
- tweede onderdeel : hij heeft nooit afstand gedaan van zijn rechten van verdediging,
- derde onderdeel : zijn verplichte verschijning voor een notaris was een geldige reden om de behandeling van zijn zaak een laatste keer uit te stellen;

3.4. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie nog, met betrekking tot het derde onderdeel, betoogt dat er geen reden is om het bijwonen van een begrafenis wel als een reden van uitstel te aanvaarden en het ondertekenen van een notariële akte niet; dat hij

daar nu aan toevoegt dat de voorzitter van de onderzoeksraad, met miskenning van de bevoegdheid van die raad, reeds over die vraag tot uitstel een beslissing heeft genomen vooraleer de raad zijn vergadering aangevangen had; dat hij met betrekking tot het tweede onderdeel van het middel nog herhaalt dat zijn advocaat hem niet mocht vertegenwoordigen maar enkel bijstaan zodat wat hem betreft het feit dat verzoeker niet aanwezig kon zijn een vorm van overmacht uitmaakte;

4.1.1. Overwegende dat artikel 24/34, § 1, eerste tot derde lid, van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de Rijkswacht, ingevoegd bij artikel 5 van de wet van 24 juli 1992 de regels bevat met betrekking tot de verschijning en de vertegenwoordiging van het tuchtrechtelijk vervolgd personeelslid dat voor de onderzoeksraad verschijnt; dat die bepaling luidt als volgt :

"Op de dag bepaald voor de verschijning, brengt de korpscommandant die de onderzoeksraad heeft geadieerd of de officier die hij aanwijst, voor de raad en voor het betrokken personeelslid of zijn vertegenwoordiger mondeling verslag uit over de feiten die het betrokken personeelslid ten laste worden gelegd. Het personeelslid of zijn vertegenwoordiger worden vervolgens gehoord in hun verweermiddelen.

Wanneer het personeelslid, alhoewel regelmatig opgeroepen door de voorzitter, zonder geldige reden niet aanwezig noch vertegenwoordigd is, wordt de procedure voortgezet en wordt zij geacht op tegenspraak te zijn gevoerd.

Behalve in geval van overmacht moet de afwezigheid om gezondheidsredenen worden gestaafd met een geneeskundige verklaring afgegeven door een erkende geneesheer";

Overwegende dat de afwezigheid of de niet-vertegenwoordiging van het personeelslid op de zitting van de onderzoeksraad niet belet dat de onderzoeksraad over de zaak beraadslaagt, tenzij het bewijs wordt geleverd dat er een geldige reden voor die afwezigheid

bestaat met dien verstande dat, wanneer het motief van de afwezigheid gezondheidsredenen betreft, die afwezigheid behoudens overmacht bewezen moet worden door de voorlegging van een attest van een erkend geneesheer;

4.1.2. Overwegende dat verzoeker van oordeel is dat de onderzoeksraad geen rekening gehouden heeft met zijn ernstige medische ongeschiktheid, hetgeen in het licht van het hierboven geciteerde artikel 24/34, de vraag doet rijzen of de onderzoeksraad zich, ondanks de hem voorgelegde attesten, toch kon beraden over verzoekers tuchtzaak; dat, aangezien verzoeker op 23 november 1995 voor de onderzoeksraad verschenen is en zich daar ook zonder enig voorbehoud verdedigd heeft over de grond van de zaak, die vraag alleen kan rijzen ten aanzien van de vergadering die de onderzoeksraad nadien heeft gehouden, meer bepaald op 13 juni 1996;

4.1.3. Overwegende dat de onderzoeksraad in het bezit was van twee medische attesten, een van 11 januari 1996 en een van 22 februari 1996; dat in het eerste attest een geneesheer van het Militair Hospitaal, departement NPP, bevestigt heeft dat het "om medische redenen tegenaangewezen (is dat verzoeker) nog rechtstreeks geconfronteerd wordt met de huidige tuchtprocedure" en dat die 'onbeschikbaarheid' een tweetal maanden zal duren; dat verzoeker op grond van dat attest aan de voorzitter van de onderzoeksraad om uitstel van behandeling van zijn dossier heeft gevraagd teneinde zich terdege bezig te kunnen houden met enerzijds het inzamen van de bewijsstukken die zijn onschuld zouden aantonen en die hij op de zitting van 23 november 1995 had beloofd en met anderzijds het opstellen van de nodige uitleg; dat de voorzitter van de onderzoeksraad op die vraag ingegaan is en de voor 25 januari 1996 geplande vergadering uitgesteld heeft; dat in het tweede attest, uitgeschreven op vraag van de groepscommandant van verzoeker, de medische dienst van de Rijkswacht op

23 januari 1996 medegedeeld heeft dat volgens de specialist van het MH KA verzoeker op dat ogenblik "niet in staat is om zich aan te bieden op de Onderzoeksraad teneinde er zich te verdedigen" en dat die mededeling op 22 februari 1996 als volgt bevestigd is door de directeur van de Medische Dienst: "ADC ONCLIN (is) momenteel niet in staat zich persoonlijk te verantwoorden voor een onderzoeksraad. Niettemin mag hij zich laten vertegenwoordigen door een verdediger"; dat rekening houdend met dat gegeven verzoeker op 18 maart 1996 opgeroepen is om op 15 april 1996 voor de onderzoeksraad te verschijnen en dat verzoeker toen medegedeeld heeft dat hij als verdediger/vertegenwoordiger aanduidde "meester MIGUET Roger (...)" met de aanwijzing dat die verdediger niet alleen kennis mocht nemen van het dossier of zijn verdediging waarnemen tijdens de vergadering van de raad waarvoor de oproeping gold maar dat hij over een "volledig mandaat" beschikte en met de bijkomende bemerking : "ik wens op te merken dat mij door kol. VAN HOOFFSTAT, behandelende geneesheer, het verbod werd opgelegd om ook maar iets te ondernemen in deze zaak; ik mag zelfs geen klacht neerleggen tegen Mevr. VERBIEST; ik vraag meer tijd voor mijn verdediger, ten einde mijn recht op verdediging te kunnen uitoefenen"; dat op basis van die vraag de voorzitter van de onderzoeksraad de behandeling van de zaak verschoven heeft van 15 naar 29 april 1996 en dat, na de mededeling van de raadsman van verzoeker dat verzoeker medisch niet in staat was om het dossier ernstig met hem te bespreken de zaak opnieuw -en zonder dat er een medisch attest werd voorgelegd- uitgesteld werd tot 30 mei 1996; dat vervolgens een nieuwe vraag om uitstel, ditmaal niet gesteund op de gezondheidstoestand van verzoeker maar op overmacht wegens het overlijden van een familielid van verzoeker, werd toegestaan -de behandeling werd toen verschoven naar 13 juni 1996-; dat tenslotte een nieuwe vraag om uitstel, uitgaande van de raadsman van verzoeker op 11 juni 1996, en gesteund op het dubbele motief dat

verzoeker op 13 juni 1996 bij een notaris moest zijn "voor het verlijden van een notariële akte" en dat hij "absoluut de behandeling van (zijn) zaak wenste bij te wonen" verworpen werd;

Overwegende dat verzoeker zich bij de twee laatste vragen om uitstel niet meer beroepen heeft op zijn gezondheidstoestand; dat hij zich ook niet kon blijven beroepen op de verklaring van de geneesheer van 22 februari 1996; dat trouwens verzoeker overeenkomstig die verklaring aan de onderzoeksraad medegedeeld heeft dat hij advocaat MIGUET als zijn verdediger/vertegenwoordiger aanstelde, zodat vanaf dat ogenblik de onderzoeksraad rechtsgeldig met die advocaat de zaak binnen de grenzen van diens mandaat verder kon afhandelen; dat in die omstandigheden verzoeker aan de onderzoeksraad niet kan verwijten dat hij op 13 juni 1996 geen rekening gehouden heeft met zijn ernstige psychische belemmeringen; dat het eerste onderdeel van het middel niet gegrond is;

4.2.1. Overwegende dat artikel 24/36, eerste lid, van de wet van 27 december 1973, ingevoegd bij artikel 5 van de wet van 24 juli 1992, bepaalt wat volgt :

"In elke fase van de procedure mag het betrokken personeelslid zich naar keuze laten bijstaan of vertegenwoordigen door een advocaat, een lid van een erkende syndicale organisatie van het rijkswachtpersoneel of door een personeelslid";

4.2.2. Overwegende dat verzoeker ter gelegenheid van de ontvangst, op 18 maart 1996, van de oproeping om op 15 april 1996 voor de onderzoeksraad te verschijnen, medegedeeld heeft dat hij advocaat MIGUET als zijn "verdediger/vertegenwoordiger" aanduidde met een "volledig mandaat"; dat blijkens de verschillende keuzemogelijkheden die het betreffende formulier bevat, een dergelijk mandaat gezien moet worden als een alternatief

ten opzichte van het "enkel kennis nemen van het dossier" en het "uitsluitend (waarnemen) van de verdediging tijdens de vergadering van de Raad" zodat het niet anders kan begrepen worden dan als een mandaat om, binnen de reglementair vastgestelde grenzen, in de plaats van verzoeker alle handelingen te stellen die nodig zijn om de procedure voor de onderzoeksraad te beëindigen; dat dat mandaat, hetwelk trouwens door verzoeker zelf op 18 maart 1996 reeds aangegrepen is om uitstel van behandeling te verkrijgen -hij heeft dan gesteld dat zijn verdediger meer tijd moest krijgen voor de voorbereiding van de zaak omdat hij er zich zelf psychisch niet meer mocht mee belasten- de onderzoeksraad in staat stelde voorbij te gaan aan de opmerking van de raadsman dat verzoeker absoluut op de zitting van de onderzoeksraad van 13 juni 1996 aanwezig wou zijn; dat tenslotte uit het advies van de onderzoeksraad duidelijk blijkt dat dat college als geheel beraadslaagd heeft over de vraag welke de invloed was van de afwezigheid van verzoeker en zijn vertegenwoordiger op het tegensprekelijk karakter van de debatten, zodat verzoeker ten onrechte aan de voorzitter verwijt dat hij alleen ter zake een beslissing zou hebben genomen; dat het tweede onderdeel van het middel niet gegrond is;

4.3.1. Overwegende, wat het derde onderdeel van het middel betreft, dat in de lezing van artikel 24/34 van de wet van 27 december 1973 die de Raad van State voorstaat en die hiervoren sub 4.1.1. verwoord is, de overmacht waarnaar de wet verwijst enkel betrokken kan worden op het voorleggen van een geneeskundig getuigschrift;

4.3.2. Overwegende, in dit geval, dat niet betwist wordt dat verzoeker regelmatig opgeroepen werd voor de vergadering van 13 juni 1996 van de onderzoeksraad; dat dienvolgens de vraag rijst of de afwezigheid op de zitting van hemzelf of van zijn vertegenwoordiger door

een geldige reden is gedekt; dat de aangevoerde reden van afwezigheid gelegd wordt in de verplichte aanwezigheid van verzoeker bij het verlijden van een notariële akte;

Overwegende dat de voorzitter van de onderzoeksraad aan verzoeker had medegedeeld dat hij, in de hem geschetste omstandigheden, die reden van afwezigheid niet aanvaardde; dat verzoeker op geen enkele wijze de onwettigheid en zelfs de onredelijkheid van die stelling aantoonde; dat derhalve de vaststelling zich opdringt dat de onderzoeksraad verzoeker terecht als ongeoorloofd afwezig heeft beschouwd; dat voor de afwezigheid van verzoekers raadsman op de zitting zelfs geen reden opgegeven is;

4.3.3. Overwegende dat verzoeker niet aantoonde dat zijn raadsman een geldige reden had om op de zitting van 13 juni 1996 afwezig te zijn; dat de wens van verzoeker om de discussie bij te wonen voor de advocaat, die over een volledig mandaat beschikte en die zich bevond in een geval waarin de persoonlijke verschijning van verzoeker niet verplicht was, geen reden kon zijn om zelf niet aanwezig te zijn; dat de onderzoeksraad derhalve terecht heeft besloten dat ook de raadsman van verzoeker onterecht afwezig was; dat het derde onderdeel van het middel niet gegrond is;

4.4. Overwegende dat het middel in geen van zijn onderdelen gegrond is;

5.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel de schending aanvoert van artikel 24/38, derde lid, van de wet van 27 december 1973, doordat uit het dossier niet duidelijk blijkt wanneer de hem ten laste gelegde feiten gepleegd zijn en doordat er hoogstens gesproken is van het jaar 1991 en 1992, terwijl volgens de genoemde wetsbepaling de tuchtvordering met betrek-

king tot het opleggen van een terugzetting in graad verjaart twee jaar na de datum waarop de feiten zijn vastgesteld;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord daarop antwoordt wat volgt : de feiten zijn door de hiërarchische oversten van verzoeker vastgesteld op 9 augustus 1994, de datum waarop de procureur des Konings de rijkswacht heeft ingelicht over de klacht die bij het Hoog Comité van Toezicht was ingediend; slechts op dat ogenblik waren voldoende precieze en bewijskrachtige elementen verzameld; daarenboven is de tuchtvordering overeenkomstig artikel 24/38, § 2, in fine, geschorst tijdens de afwezigheid van de betrokkene wegens gezondheidsredenen en verzoeker is, naar blijkt uit de beslissing waarbij hij wegens gezondheidsredenen op pensioen gesteld is, in de periode van 23 februari 1994 tot 23 februari 1996 zeventien maanden afwezig geweest wegens gezondheidsredenen;

5.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord wijst op de dubbelzinnige houding van het bestuur dat nu verwijst naar zijn gezondheidstoestand maar dat geweigerd heeft zijn gezondheidstoestand in acht te nemen toen hij uitstel vroeg voor de behandeling van zijn zaak door de onderzoeksraad; dat hij in zijn laatste memorie daaraan toevoegt dat zijn afwezigheid uit de dienst wegens gezondheidsredenen op geen enkele wijze het onderzoek vertraagd heeft aangezien de menigvuldige doktersattesten die hij heeft ingediend niet hebben belet dat de procedure voort is afgehandeld;

5.4.1. Overwegende dat de voor de onderhavige zaak nuttige leden van artikel 24/38 van de wet van 27 december 1973, ingevoegd bij artikel 5 van de wet van 24 juli 1992, bepalen wat volgt :

"§ 1. (...)

De tuchtvordering met het oog op de toepassing van een van de in artikel 24/13, § 1, 4° tot 7°, bedoelde straffen verjaart twee jaar na de datum waarop de feiten werden vastgesteld.

In het in artikel 24/13, § 2, eerste lid, bedoelde geval, beginnen de in het eerste, tweede en derde lid bedoelde termijnen pas te lopen vanaf het laatste feit.

§ 2. Onder voorbehoud van het tweede en derde lid en van het gezag van het gewijsde omtrent de feiten, beïnvloedt de strafvordering de tuchtvordering niet.

Behalve wanneer het betrokken personeelslid de feiten erkent als vaststaand of wanneer die door een intern administratief onderzoek bewezen kunnen worden, schorst de strafvordering de tuchtvordering tot op het ogenblik van de ontvangst van het dossier overgezonden door de gerechtelijke overheden.

De verjaring van de tuchtvordering wordt geschorst zolang de tuchtvordering zelf geschorst is door een strafvordering. De verjaring wordt eveneens geschorst tijdens de duur van de afwezigheid om gezondheidsredenen";

5.4.2. Overwegende dat krachtens die bepaling de tuchtvordering welke uitloopt op een terugzetting in graad afgesloten moet zijn met een eindbeslissing twee jaar nadat de feiten zijn vastgesteld, wat betekent dat de tuchtoverheid voldoende bewijskrachtige gegevens verzameld heeft om aan het personeelslid een laakbare gedraging te verwijten; dat in dit geval de verwerende partij de vaststelling van de feiten in de zin van artikel 24/38, § 1, lid 3, bepaalt op 9 augustus 1994, zijnde de datum waarop de procureur des Konings van Leuven aan de commandant van het rijkswachtdistrict Leuven heeft geschreven dat de tegen verzoeker ingediende klacht grondig onderzocht moest worden; dat verzoeker dat gegeven niet betwist;

5.4.3. Overwegende dat, vanaf 9 augustus 1994 gerekend, de uiteindelijke tuchtstraf meer dan twee jaar later, met name op 19 augustus 1996, is genomen; dat evenwel uit de door de verwerende partij bij het administratief dossier gevoegde blad van afwezigheden om gezondheidsredenen blijkt, onder meer, dat verzoeker

wegens gezondheidsredenen vrij van dienst is geweest van 28 september 1994 tot 20 oktober 1994, hetzij 28 dagen; dat, overeenkomstig artikel 24/38, § 2, lid 3, de tuchtvordering in die periode geschorst is geweest; dat derhalve op 19 augustus 1996 de verjaringstermijn van twee jaar nog niet bereikt was; dat het tweede middel niet gegrond is;

6.1. Overwegende dat verzoeker in het derde middel de schending aanvoert van artikel 24/13 van de wet van 27 december 1973, ingevoegd bij artikel 5 van de wet van 24 juli 1992, doordat hem een tuchtstraf is opgelegd zonder het advies van de minister van Justitie te vragen, terwijl de genoemde wetsbepaling voor het opleggen van een terugzetting in graad het advies van de minister van Justitie vooropstelt;

6.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat de tegen verzoeker aangehouden tenlasteleggingen die niet bestraft hadden kunnen worden dan na het advies van de minister van Justitie, door de onderzoeksraad voor niet-bewezen zijn gehouden terwijl de andere tenlasteleggingen geen zaak van gerechtelijke politie betreffen, dit wil zeggen een zaak die verband houdt met het opsporen van misdrijven en het verzamelen van bewijzen;

6.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord betoogt dat de redenering van de verwerende partij niet opgaat omdat de leden van de gerechtelijke politie aan hetzelfde tuchtstatuut onderworpen zijn; dat hij in zijn laatste memorie stelt dat tenminste de feiten E1 en E2, waarbij hem verweten wordt geen initiatief te hebben genomen in een geval waarin personen zonder machtiging een wapen bezitten, te beschouwen zijn als vallende onder een opdracht waarvoor de rijkswacht onder het gezag van de minister van Justitie staat;

6.4.1. Overwegende dat artikel 24/24, § 2, van de wet van 27 december 1973, ingevoegd bij artikel 5 van de wet van 24 juli 1992, luidt als volgt :

"§ 2. De in artikel 24/13, § 1, 4° tot 7°, bedoelde tuchtstraffen, worden pas uitgesproken wanneer het eensluidend advies of het advies van de Minister van Justitie is ingewonnen, indien de feiten die er ten grondslag aan liggen, respectievelijk door een officier van gerechtelijke politie of door een agent van gerechtelijke politie zijn gepleegd en rechtstreeks betrekking hebben op de uitvoering van een opdracht van gerechtelijke politie of van een andere opdracht waarvoor de rijkswacht onder het gezag staat van de Minister van Justitie. Het advies van de Minister van Justitie wordt verleend binnen een termijn van twintig werkdagen te rekenen van de dag waarop het voorstel tot straf hem wordt gedaan. Als deze termijn eenmaal verstreken is, wordt het advies geacht eensluidend te zijn of te zijn gegeven";

6.4.2. Overwegende dat de onderzoeksraad in zijn advies van 13 juni 1996, en met hem de minister in het bestreden besluit, alleen de feiten A3, A4, A7, A8, D1 en D2, E1 en E2 (in het bestreden besluit de feiten A1, A2, A3 en A4, B1 en B2, C1 en C2) bewezen heeft geacht; dat in het kader van het hier besproken middel de vraag rijst of die feiten "rechtstreeks betrekking hebben op de uitvoering van een opdracht van gerechtelijke politie of van een andere opdracht waarvoor de rijkswacht onder het gezag staat van de Minister van Justitie";

Overwegende dat de verschillende tenlastelleggingen gegroepeerd zijn; dat aldus een gegroepeerd aantal feiten betrekking hebben op "profitariaat", een andere groep op "bedrijvigheid buiten de rijkswacht" en nog een andere groep "de wapentransactie"; dat uit de bestreden beslissing, waarvan de motieven sub 1.16. zijn geciteerd, niet blijkt -ook niet ten aanzien van de feiten die verband houden met verzoekers betrokkenheid bij de overdracht van een aantal wapens- dat die feiten betrekking hebben op een tekortkoming begaan bij het uitvoeren van een opdracht van gerechtelijke politie,

zoals omschreven is in artikel 15 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt; dat verzoeker ook niet aantoont dat de bewezen feiten betrekking hebben op een opdracht waarvoor de rijkswacht onder het gezag van de minister van Justitie zou staan; dat zulks ook niet volgt uit de omstandigheid dat de rijkswacht en de gerechtelijke politie aan dezelfde tuchtregeling onderworpen zouden zijn; dat het middel niet gegrond is;

7.1. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie een nieuw middel ontwikkelt, geput uit de schending van artikel 24/13, § 1, van de wet van 27 december 1973 doordat de onderzoeksraad zonder nadere motivering het gemotiveerd voorstel van de korpscommandant om aan verzoeker de tuchtstraf van drie maanden non-activiteit op te leggen naast zich heeft neergelegd en een veel zwaardere tuchtstraf, die niet in verhouding is tot de bewezen feiten, heeft voorgesteld;

7.2. Overwegende dat de verwerende partij het middel onontvankelijk acht omdat zij zich ter zake niet naar behoren heeft kunnen verdedigen;

7.3. Overwegende dat een middel dat niet in het verzoekschrift is uiteengezet, op een later tijdstip enkel ontvankelijk aangevoerd kan worden wanneer het de openbare orde aanbelangt of wanneer de verzoekende partij aantoont dat het haar niet mogelijk was het middel op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift te kennen; dat voor het onderhavige geval vastgesteld wordt, enerzijds dat verzoeker de mogelijkheid heeft gehad zijn dossier zoals dat aan de onderzoeksraad voorlag, in te zien zodat hij kennis kon hebben van het voorstel dat de commandant van de groep Brabant-Brussel op 11 oktober 1995 aan de onderzoeksraad heeft overgemaakt en anderzijds dat het middel ook de openbare orde niet raakt; dat het laattijdig is aangevoerd en derhalve onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf maart 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.